

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Catedra sfântului Petru.

Catedra, în care ședea sf. Petru cu ocaziunea serviciilor sale episcopesti, se găsește și azi în Roma. Multă vreme era păzită în catacombe. În urmă papa Alexandru VII. o-a așezat în tribuna bisericii Sf. Petru, și anume în acel loc, unde stau altarele în biserici peste tot. În biserica Sf. Petru din Roma se poate vedea o catedră colosală de bronz așezată pe statuile sfinților Augustin, Ambroziu, Atanazie și Ioan gură de aur. În lăuntru acesteia catedre pompoase, care a costat 107'590 scudi se află scaunul de lemn al Sf. Petru, care numai tot câte la una sută ani se pune în vederea publicului. Astfel s'a putut vedea la aniversarea centenară din anul 1867. Scaunul este tivit cu argint și os de elefant și împodobit cu semnele zodiacului și figurile lucrurilor lui Hercule. Este de știut, cumcă înalții diregători romani cu prilejul legiurilor obișnuiau a ședea în scaun de os de elefant. Se presupune, că și scaunul Sf. Petru ar fi la fel cu acesta, și ca Sf. Petru l'ar fi primit ca dar dela senatorul Pudens. Este o vechie tradiție, că sf. Petru primit fiind în casa senatorului Pudens, în aceasta casa ar fi pus temelial Bisericii romane. Când predica, ori era de față la slujbele dumnezeiești, ședea pe

scaun (tron), ceea ce era datină și la Evrei, ba la început chiar și în Biserica creștină. Din aceasta împrejurare se poate înțelege, că cuvântul scaun (catedra, tron) și azi înseamnă vrednicia episcopescă. Dudik, marele învățat benedictin, cu prilejul serbărilor centenare din 1867 examinând cu de amănuntul scaunul sf. Petru, spune, că nu găsește nici un semn, care ar dovedi, că acest scaun ar fi făcut în vremuri mai târzie, deci cu tot dreptul se poate crede, că a fost folosit de însuși șeful Apostolilor.

O vizită arhireiască.

Ziua de 7 Novembre crt. a fost o zi de mare bucurie sufletească pentru credincioșii din comuna Iapa (jud Maramureș), căci Preasfințitul Iuliu al Gherlei pe acest termin a promis enoriașilor acestei parohii vizita sa canonică. Deja înainte cu mai multe zile se făceau pregătiri sirguincioase ca înaltul oaspe să fie primit cu toată vrednicia.

S'a organizat un impunător banderiu, care a fost postat în comuna Ciarda sub conducerea destoinicului Dl. învățător M. Calinici.

La orele 9 a. m. Preasf. Sa Episcopul precedat de voinicii călăreți, sosește în comună, unde la poarta de triumf este așteptat de mulțimea

înmensă a poporului ieșit întru întimpinarea lui. Aici harnicul primar Dan-
ciu îl primește cu o frumoasă vor-
bire, la care răspunzând Ilustrisimul
Părinte-Episcop accentuiază că dorind
a dorit după un restimp de 5 ani
dela ultima sa vizită să-și revadă iu-
biții săi fii sufletești din această frun-
tașă comună.

Întreg poporul în frunte cu tine-
retul cu prapori și între cântări bise-
ricești însoțeste pe marele Arhireu
până la poarta cimiterului, unde este
întimpinat cu o aleasă vorbire de
către vestitul cântăreț parohial Codre.
Plecăm apoi în sus spre Biserică.
Aici zelosul paroh Iuliu Rednic
încunjurat de clerul tractual, în cu-
vinte pline de profunde sentimente
urează iubitului Arhireu bun sosit.
Intrând în Biserică corul Scoalei nor-
male din Sighet întonează cântarea
„Pre dispunătorul“. Acest cor bine
înstruat și dirijat cu energică preci-
ziune a executat foarte frumos toate
cântările dela sf. Liturgie. Se face
slujba arhirească. Biserica arhiplină.
Sosesc credincioși din oraș și împre-
jurime ba chiar și din Cehoslovacia.
A fost impunătoare procesiunea ve-
nită din Sarasău. Sfânta Liturgie ar-
hirească este înălțătoare de suflete.
La sfârșitul Liturgiei se observă, că
afară, în jurul bisericii asistă un nu-
măr extraordinar de mare al credin-
cioșilor veniți din localitățile vecine,
din care cauză Preasfinția Sa impre-
ună cu poporenii iese afară și în fața
ușei bisericii improvizându-se o tri-
bună, de pe aceasta se ține cuvân-
tarea arhirească. Cimiterul situat pe
o coastă de ridicătură, într-o clipă
este ocupat de mulțimea cu adevărat
înmensă a ascultătorilor. Era o prive-
liște într-adevăr înălțătoare, cum po-
porul disciplinat, în tăcere, fără zgo-
mot s'a postat în fața Arhireului,

ascultând cu sete cuvintele vestitoare
a adevărilor credinței. Cuvântarea
a ținut legată atențiunea ascultătorilor
până în sfârșit. Terminându-se pre-
dica, credincioșii sunt stropiți cu ag-
hiazmă, prin ce apoi se termină ser-
viciul divin. Preasfințitul coboară în-
soțit de popor până la școală. Aici
se fac recepțiunile delegațiilor. După
revizuirea matriculelor, rațiunilor, și
peste tot a registrelor parohială mer-
gem la casa parohială, unde Ilustri-
tatea Sa și toți oaspeții sunt primiți
la ospitala masă a mult meritatului
paroh local.

Preste tot, aceeaș înalta vizită
a Preasfințitului Iuliu, neobositul
Arhipăstor, a produs cea mai vie
bucurie și nestearsă amintire în suf-
letele tuturor. Va fi aceasta zi neui-
tată mulțimei venite pentru a vîdea
și asculta pe acela, care cu focul
dragostei sale părintești umblă peste
tot largul eparhiei sale a-și îmbrățișa
fiii săi sufleșteți.

Aceasta sărbătoare a fost mare
și prin decoarea sa externă, la care
au conlucrat cu atâta zel iubitul
prefect Dr. Titu Doros, părintele
județului, înimosul subprefect Gh.
Dan, vrednicul primpretor Iuliu Co-
man, senatul bisericesc și antistia
comunală împreună cu harnicul no-
tar I. Vla d.

Coresp.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de p. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Cea mai mare poruncă.

Tălcuirea ev. dela Luca 10, 25.

Isus era în drum din Samaria spre Ierusalim, când era în apropierea de Ierihon sau chiar în acel orel a ținut în sinagoga o învățatura, intru aceasta a venit înaintea lui un leguitor și voind se îl ispitească la întrebare pe Isus: „Învățătorule care porunca e mai mare și cum poate el se moștenească vieața de veci? Isus ia răspuns cu o altă întrebare: „Ce este scris în lege cum cetesti?“ Leguitorul ia răspuns cu porunca din legea lui Moise despre iubirea lui Dumnezeu și a deaproapelui. Isus a spus leguitorului: drept ai răspuns fă aceasta și vei fi viu.

Leguitorul voind se arete ca întrebarea pusă de el totuși nu este așa ușoară, a întrebare pe Isus: „Dar cine este deaproapele meu?“

Intru adevăr părările carturarilor în privința aceasta au desbinat, cei mai mulți au crezut ca deaproapele sunt rudeniile și prieteni numai, la aceasta întrebare ia răspuns Isus cu parabola samarineanului milostiv silind pe cel ce voia se îl ispitească la un răspuns care era se îl rusineze fiind răspunsul contrariu purtării cărțurarilor din acele timpuri.

Cât pentru noi parabola aceasta câștigă un motiv mai înalt pentru că după sfinții părinți în parabola aceasta a voit se arete Isus ce a făcut el pentru fieste carele dintre noi, fiind el samarineanul al nostru adevărat a tuturor cum spune Sf. Augustin în Soli loqui 13, 6. atit de frumos: Oh doctorul sufletelor, mântuirea sufletului meu! Vindecă sufletul meu ca săji marturisesc din inima foarte bunătățile tale, cu cării mai acoperit din tinărăje până la bătrinețele mele. Te rog pe numele teu cel sfânt nu mă lăsa! Mai zidit când nu eram, mai rescumparat când am fost pierdut, pierdut am fost morți, la morți ai coborît, ai loat stricăciune, împarat te ai coborît la servitor, ca se rescumpări servitorul, te ai jertfit pe tine însuși. Ca se trăesc eu, ai ales moartea. Mai ridicat când tu te ai umilit. Am fost pierdut, mam indepărtat, am fost vindut prin peccatele mele, dar ai venit după mine, ca se me rescumpări, și așa mai iubit că sângele teu ai dat în schimb pentru mine, așa potea să

zic că mai iubit mai mult pe mine ca pe tine, pentru ca ai murit pentru mine.

Prin acest schimb și cu așa un preț scump mai dus inderept din exil, mai rescumparat din servituțe, mai tras dela osinda de moarte, cu numele teu mai chiebat și cu sângele teu mai insemnat, ca pomenirea ta se fie pururea cu mine și nici când se nu ieasă din inima mea, care nu ai scăpat pentru mine de cruce.

Mai miruit cu mirul teu ca se fiu numit creștin după numele teu, pre mainile tale mai scris ca să ti aduci purerea aminte de mine numai săji păzesc și eu amintirea ta. Din toate acestea se vede ca toldeauna mai întrecut cu darul și îndurarea ta și de câte ori mai scăpat din mari nevoi!

Când am retăcit, mai indrumat spre cărarea cea buna, când am fost neinvățat mai luminat, când am fost intristat mai mângăiat, când am disperat mai întărit când am căzut mai insufletit, când am stat mai susținut, când am alergat mai condus, când am venit mai primit, când am dormit mai păzit, când am strigat mai ascultat.

Sfințire de capelă. Preasfințitul pâr. episcop *Dr. Iuliu Hossu* în 8 Nov. c. a consacrat capela Liceului de fete din Sighet Serbările împreunate cu acest act au avut un fast înălțator. Despre decursul acestor serbări, în numărul proximo vom da un raport detaliat.

Conferențe religioase. Sf. Sa pâr. canonic *Dr. Victor Bojor* cu ocaziunea exercițiilor spirituale ce le-a ținut elevilor și elevelor dela școalele secundare din Sighet, a mai ținut și conferențe religioase pentru publicul nostru inteligent. La aceste conferențe au asistat un numeros auditor select și elevii claselor superioare dela școalele secundare. Conferențelor au fost pe un nivel înalt satisfacând cu desăvârșit rezultat tuturor așteptărilor. Suntem cu recunoștință Șfinției sale pentru munca neobosită ce o pune și în aceasta direcțiune.

Mitropolitul nostru. După știrile mai nouă, starea boalei în Preasfinției Sale pâr. mitropolit este staționară și numai peste câteva zile se va putea ști cu exactitate în ce măsură a contribuit noua intervenție chirurgicală la ameliorarea situației. Până acuma moralul și dispoziția sufletească a în. Preasfinției Sale sunt deplin mulțumitoare, așa, că putem nădăjdui cele mai bune. (Unirea.)

Misiunile din Săpânța. Sfintele misiuni conduse de Rdis canonic *Dr Victor Bojor* în parohia Săpânța au avut cele mai frumoase succese. Mai multe sute de credincioși s'au împărțit de darurile indulgenței împreunate cu anul sfânt iubilare.

Hotelierul și chitanța. Senatorul francez Reinaud, din Pierenei, veni într'o zi la Paris și închiria la un mare hotel mai multe camere pe timp mai îndelungat. Chiria pe o lună trebuia s'o plătească înainte; pe vremea aceea era 150 franci. Dând banii hotelierului, acesta îl întreabă dacă dorește să-i dea chitanță.

— Cu oameni cari cred în Dumnezeu, nu-i nevoie de asemenea lucruri, răspunde senatorul.

— D-ta mai crezi în Dumnezeu? întâmpină hotelierul în chip batjocoritor.

— Firește, Domnule, răspunde senatorul, și-mi închipui că și D-ta crezi.

— Nu, eu nu cred de loc în Dumnezeu, zise hotelierul.

— Atunci fii bun și dă-mi chitanță, replică senatorul, cu oameni ca D-ta pot să am nevoie.

Și avea dreptate: oamenii fără Dumnezeu sunt oameni fără conștiință.

„Lumina Creștinului“ lași.

Convocare.

On. membri ai *Asociațiunii pentru Cultura Poporului Român din Maramureș* sunt convocați în

adunare generală ordinară

care se va ține în ziua de **19 Noembrie 1926** la ora 10 a. m. în localul propriu — Sighet, Piața Unirii No, 25 — pentru desbateră următorului.

Program:

1. Dăre de seamă despre activitatea dela adunarea generală ultimă.
2. Revizuirea socotelilor și descărcarea comitetului.
3. Inițierea caminului de ucenici.
4. Primirea membrilor.
5. Propuneri.

Dat în Sighet jud. Maramureș 9 Noembrie 1926.

Dr. F. Mihailyi
președinte

Petru Pop
secretar

Calendar săptămânal.

14—20 Noemvrie, 1926.

14. **Duminea VIII. d. Inălț. Sf. Cruci.** (Ev. d. Luca 10, 25) Ap. Filip. † d. Hr. 81.
15. Luni. M. Guria, Samoná.
16. Marți. Ap. și ev. Mateiu
17. Miercuri. P. Grigorie.
18. Joi. M. Platon și Roman.
19. Vineri. Pr. Avd. și Varlam.
20. Sămbăta. P. Grigorie și Proclui